

2. Andragende fra 95 Fiskere ved Ringkjøbing Fjord (indbragt den 12te Februar 1881 ved Folketingsmanden for Ringkjøbing Amts 1ste Valgkreds, Christianen).

Andragerne udtale sig imod, at der gives de tilgrændsende Lodsceiere, hvor disse ikke have faste Stader, som de skatte og skylde af, Eneret til Malefiskeri, hvorved, ifølge Andragendet, en meget stor Del af Fiskeriet i Ringkjøbing Fjord vilde tilintetgjøres, idet Lodsceierne, af hvilke den allerførste Del ikke selv besatter sig med Fiskeri, da vilde kunne forlange en vilkaarlig Betaling for Fiskeretten. Andragerne erkende, at, hvor der er Tale om Landvinding, bør samme være beskyttet mod Udelæggelse fra Fiskernes Side.

Fremdeles udtale Andragerne sig imod, at det gjøres til Pligt at udkaste Fladfiskeyngel, som det ikke kan undgaaes at fange under Brugen af lovlige Silbegarn, idet en saadan Frafortering af Fladfiskeynglen vil paadrage store praktiske Vanskeligheder, og denne Yngel dog i Regelen vil være død, forinden den udkastes, og ved sin Forraadnelse vil forpøste Vandet for de øvrige Fisk, navnlig Silben.

3. Andragende fra 70 Fiskere ved Ulfund (indbragt den 13de Januar 1881 ved Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds, Le th).

Ifølge Andraget drives Malefiskeriet i Ulfund og Præstø Bugt fra midt i Mai til midt i September med Vaad efter en særdeles udstrakt Maalestof. Andragerne give i denne Retning forskjellige Oplysninger. Saaledes er der ifølge Opgivende fra Bordingborg Toldkammer derfra udflykket præussiske Fiskevafer med samlet Drægtighed af:

i 1877	560	Lons
i 1878	494	—
i 1879	700	—
i 1880	812	—

altfaa efter temmelig stigende Maalestof. Fremdeles er der ifølge Opgivende fra Præstø Toldkammer derfra i 1880 indflykket 273,000 R Fisk. Endvidere er af et enkelt naangivet Fiskehandlerfirma i Kallehave i Aaret 1880 affendt til Kjøbenhavn Mal og Gjedder til en Værdi af 3,665 Kr., hvilket, idet der paa Stedet er flere Fiskehandlere, antages at være omtrent $\frac{1}{3}$ af, hvad der er gaaet til Kjøbenhavn. Der er i omtrent de sidste 8 Aar fisket med Haandvaad, som trækkes til Vaaden, og Andragerne formene, at der neppe er noget Farvand, som i den Grad er blevet gennemfisket med Vaad. Saaledes have Harbørerne stadig gjeftet Farvandet paa Liden med 20 til 30 Vaad. Ligeledes af Drivvaadfiskere har der paa Liden været 20 til 30 Vaade, dels fra Fyn og dels fra Sjælland. Af Kystfiskerne benyttes omtrent 30 Stykker Haandvaad og 25 Stykker Drivvaad, foruden 10 Stykker Ditto hjemmehørende i Bordingborg. Endvidere drives i den arbejdsløse Tid et betydeligt Malestangeri af omtrent 300 Mennesker, der hver kunne tage en 12 til 20 R Mal dagligt, naar Bøtten er dertil. Uagtet dette særdeles omfattende Fiskeri nu har været drevet paa 8de Aar, har det dog ikke været muligt at bemærke nogen Afstagen af Malenes Mængde. Det Samme gjælder om Gjeddefiskeriet, som ligeledes drives i en betydelig Udstrækning, der er endog i Mandts Minde ikke fisket saamange Gjedder som i Efteraaret 1880 eller set saa megen Yngel ved Vaadene som nævnte Aars Sommer. Til yderligere Oplysning anføre Andragerne nogle Meddelelser fra derværende Fiskere, som have ført nøiagtig Bog. Saaledes have tvende navngivne Fiskere fra midt i Mai til midt i August f. A. taget 2,575 R Mal à 25 til 28 D. pr. R . Tvende andre navngivne Fiskere have i Liden fra 1ste Mai til 1ste Oktober 1875 taget 2,285 R Mal, og i samme Lidsrum 1877 3,926 R Mal, samt i 1880 fra midt i Mai til midt i August 3,060 R Mal. Sidstnævnte Aar ophørte de med Malefiskeriet allerede midt i August, fordi det fra den Tid betalte sig bedre at fiske efter Gjedder, hvis Mængde i de senere Aar er tiltaget særdeles.

Andragerne udtale, støttet paa det af dem Oplyste, at det efter deres Mening vil skjønnes, at der ikke er Fare paa Færde med Hensyn til Fiskenes eller Malenes Tilintetgjørelse, men at, saarvænt det forelagte Regjeringsforslag skulde blive til Lov, vilde samtlige Fiskere i Ulfund være ganske uden Behov og se en sørgelig Fremtid imøde.

Specielt udtale Andragerne sig for at beholde de hos dem brugelige Malejern, og imod Lovforslagets Bestemmelser om Afstand mellem Nedsfaber og fra Udløbet af Aar og Vække, samt ligeledes imod Grundeiernes Eneret, medens de derimod anse det for ønskeligt, at det gjøres til Pligt at udkaste Yngel, hvilket de anføre, at de fremmede Fiskere, som gjeftede Farvandet, ikke gjøre.

Endnu kan bemærkes, at dette Andragende, paa samtlige Underkriveres Vegne, blev overbragt af tvende af disse, der for flere af Udvalgets Medlemmer bemærkede, at man tidligere i dette